

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Zavidei Ivan xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.07.2017 - 30.08.2017;

Instanța de apel: 19.09.2017 - 05.12.2017;

Instanța de recurs: 28.02.2018 - 28.03.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 30 august 2017, *cauza fiind examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală*, Zavidei Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin.(4) Cod penal la 8 (opt) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 3531,20 (trei mii cinci sute treizeci și unu,20) lei pentru efectuarea expertizelor, asigurarea apărării și cheltuielile IP Șoldănești la efectuarea urmăririi penale, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Zavidei Ivan urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soția sa Zavidei Svetlana, cu care locuia în s.xxxx, r-nul xxxx și astfel fiind, conform art.133¹ lit. a) Cod penal, membru de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, în perioada 21 mai 2017-25 mai 2017, data și ora concretă a fost imposibil de stabilit, aflându-se în domiciliul său situat în s.xxxx, r-nul xxxx, fiind în stare de ebrietate, în baza relațiilor ostile cu soția sa Zavidei Svetlana, dorind să-și impună controlul personal asupra ultimei, intenționat cu scopul de a-i cauza leziuni corporale i-a aplicat soției mai multe lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, inclusiv, în regiunea organelor de importanță vitală-cap și torace, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.91/D/1191 din 14.07.2017, leziuni

corporale sub formă de: hemoragii infera cerebrale, cauzate de traumă craneo-cerebrală închisă cu fractura oaselor craniului, edem cerebral pronunțat cu ramolire și necroză a creierului, traumă craneo-cerebrală închisă: hemoragii subarahoidiene la baza lobului perito-temporo-occipital stânga, edem cerebral pronunțat, ramolire și necroză a creierului, care în ansamblu se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora victima a decedat la 16.06.2017.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, pe motiv că a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a conștientizat faptele comise, iar instanța de fond nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante și a aplicat o pedeapsă prea aspră.

3.1. Apel împotriva sentinței a depus și procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia în partea respingerii cererii de încasare a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea de la inculpat în beneficiul statului 3531,20 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, au fost respinse apelurile declarate ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul a considerat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, potrivit materialelor cauzei, inculpatul în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f. d. 143), cauza fiind examinată în instanța de fond în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal a reținut că instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală și anume, de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, care este una gravă, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, care anterior a comis pentru prima dată o infracțiune gravă. La evidența medicului psihiatru sau narcolog inculpatul nu se află, iar la locul de trai acesta se caracterizează satisfăcător (f.d. 37, 42, 43).

Astfel, Colegiul penal a conchis că pedeapsa numită lui Zavidei Ivan este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată, iar apelul este nefondat și pasibil de a fi respins.

Referitor la solicitarea procurorului ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3531,20 lei, Colegiul penal făcând trimitere la prevederile art. 143 alin. (1) și (2), 229 alin.(1), (2) și (3) Cod de procedură penală a reiterat că, legislația prevede unele situații și împrejurări, în prezența cărora, cheltuielile judiciare sunt suportate de către stat și nici într-un caz de către inculpat și prin urmare, încasarea de la Zavidei Ivan în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare este una eronată și nu are suport juridic legal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admis demersul privind încasarea cheltuielilor din contul inculpatului, deoarece soluția instanțelor de fond privind refuzul în încasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Procurorul indică ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt recurentul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 3531,20 lei lei, pentru efectuarea expertizei judiciare.

La judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară a părții vătămate, or, art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, prevede expres că, *expertiza se dispune și se efectuează*

în mod obligatoriu pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale, iar alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală (în vigoare la momentul efectuării expertizelor) stipula că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat, iar solicitarea privind încasarea sumei de 283,2 lei, cheltuieli ai IP Șoldănești este lipsită de suport probator și legal și de aceea, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare menționate.

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport legal, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Zavidei Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun